
Dynamiczne kodowanie słownikowe LZSS

Realizacja trzeciego etapu projektu

Domański Piotr, Pietrowcew Jakub, Skórka Kornel

2022-01-30

Implementacja algorytmu LZSS

Projekt został zaimplementowany w języku C++. Składa się z dwóch oddzielnych programów: kodera `coder_lzss` oraz dekodera `decode_lzss`. Oba programy posiadają jedynie interfejs konsolowy i są sterowane za pomocą parametrów ich wywołania.

Koder LZSS

Wywołanie

Argumentami wywołania kodera są:

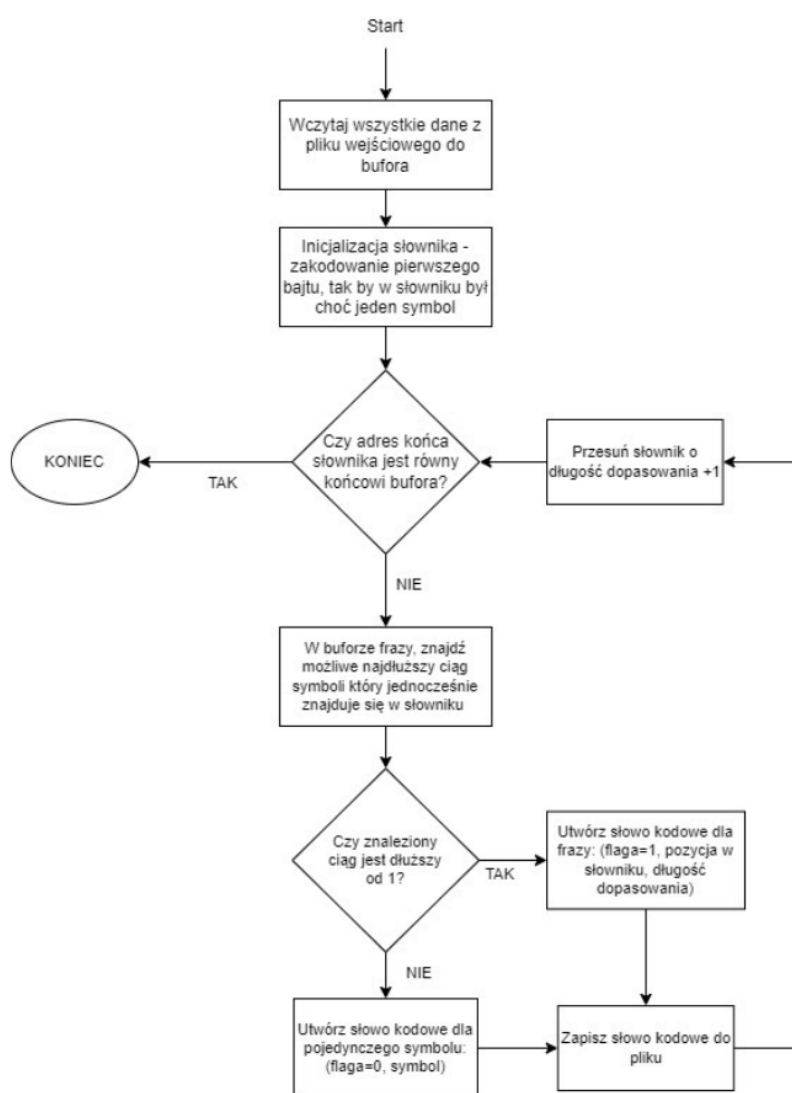
- nazwa pliku wejściowego (kodowanego)
- nazwa pliku wyjściowego
- rozmiar słownika wyrażony w bajtach
- rozmiar bufora frazy wyrażony w bajtach

Rezultatem poprawnego wykonania programu są dwa pliki. Pierwszy plik o nazwie zgodnej z argumentem wywołania zawierające zakodowane dane. Drugi natomiast zawiera statystyki związane z procesem kodowania, a jego nazwa tworzona jest jako: `nazwa_zakodowanego_stats.txt`. Zawiera on poniższe dane:

- informację o wielkości słownika
- informację o wielkości bufora
- informację o czasie kodowania
- wielkość pliku przed kompresją
- wielkość pliku po kompresji
- stopień kompresji
- liczbę słów kodowych
- średnią długość bitową

Kluczowe szczegóły implementacji algorytmu kodera

Cała zawartość pliku, który ma zostać zakodowany jest na początku wczytywana do bufora “wejściowego” o rozmiarze równym wielkości pliku. Takie podejście jest wystarczające biorąc pod uwagę niewielkie rozmiary plików wejściowych oraz ilość pamięci dostępnej we współczesnych komputerach. Jednakże lepszym podejściem byłoby wczytywanie do bufora tylko części pliku wejściowego, tak aby przy rozmiarach plików wejściowych rzędu setek MB nie alokować, takich ilości pamięci.

Figure 1: Schemat działania

Słownik jest implementowany jako wskaźnik, który informuje, gdzie znajduje się w danym momencie początek słownika w buforze "wejściowym". Poza wskaźnikiem przechowujemy bieżącą długość słownika. Długość słownika jest nie większa niż maksymalna długość słownika podana jako parametr wywołania - na początku działania algorytmu, po inicjalizacji słownika jego długość wynosi jeden i rośnie do maksymalnej dopuszczalnej wartości wraz z wykonywaniem algorytmu.

Słowa kodowe w postaci bitów są tworzone poprzez wykonywanie operacji bitowych (alternatywy i przesunięć) na zmiennej typu unsigned int o rozmiarze 32 bitów - odbywa się to w metodzie WriteBits klasy BitBuf. Po wypełnieniu 32 bitów zmiennej typu unsigned int jest ona umieszczana w buforze _puiBuf będącym polem prywatnym klasy BitBuf. Bufor ten jest cyklicznie zapisywany do pliku wyjściowego. Pewnym problem okazała się sytuacja, gdy na koniec kodowania 32 bitowa zmienna typu unsigned int była tylko częściowo wypełniona bitami związanymi ze słowem kodowym i to w taki sposób, iż nie były to pełne bajty (do pliku najmniej możemy zapisać 1 bajt) tylko np. 10 z 32 bitów. W takim przypadku bity pozostałe do pełnego bajtu ustawiane były na wartość jeden. Takie uzupełnienie jedynkami dla było jednocześnie sposobem na poinformowaniu dekodera o końcu sekwencji kodowej. Ponieważ dekodery napotykając uzupełniające jedynki będzie w pierwszej kolejności postępował tak jakby dekodował słowo kodowe dla frazy (odczyta bit flagi = 1), ale bitów będzie mniej niż dla typowego słowa kodowego frazy, bądź w skrajnym przypadku odczyta że dopasowanie o maksymalnej długości zaczyna się na końcu słownika, co jest naturalnie niemożliwe.

Dekoder LZSS

Wywołanie

Argumentami wywołania dekodera są:

- zakodowany plik
- wskazanie na docelowy plik ze zdekodowanymi danymi
- ewentualne wskazanie na plik ze statystykami

Rezultatem poprawnego wywołania dekodera jest odkodowanie danych do wskazanego pliku docelowego. Dodatkowo, jeżeli został podany plik ze statystykami zostanie do niego dopisana informacja o czasie dekodowania.

Kluczowe szczegóły implementacji algorytmu dekodera

Schemat działania

Dane testowe

W pierwszej kolejności, w celu sprawdzenia poprawności działania przygotowanego algorytmu upewniono się, czy pliki przed kompresją są identyczne z plikami otrzymanymi po przejściu procesu kompresji i dekompresji. Oczywiście takie sprawdzenie jest możliwe tylko dla algorytmów kompresji bezstratnej, do której zalicza się kodowanie słownikowe LZSS.

Rozmiar plików testowych podlegających kodowaniu wynosił 262 182 bajty dla obrazów i 262 159 bajty dla rozkładów.

Testy dla: słownika = 4096 i bufora frazy = 32 bajty

Nazwa pliku	Czas kodowania [ms]	Czas dekodowania [ms]	Rozmiar po kodowaniu [bajty]	Wsp. kompresji	Liczba słów kodowych	Średnia długość bitowa
barbara.pgm	550	880	280 576	0,93	178 892	12,5473
boat.pgm	492	982	276 096	0,95	156 878	14,0795
chronometre.pgm	431	799	185 344	1,41	111 105	13,3455
lena.pgm	487	451	271 872	0,96	155 514	13,9857
mandril.pgm	592	1106	284 928	0,92	175 942	12,9555
peppers.pgm	299	306	181 888	1,44	89 507	16,2569
geometr_05.pgm	607	411	103 552	2,53	46 405	17,8519
geometr_09.pgm	554	769	250 752	1,05	119 755	16,751
geometr_099.pgm	721	1051	294 656	0,89	233 412	10,0991
laplace_10.pgm	567	973	285 824	0,92	153 096	14,9357
laplace_20.pgm	655	717	293 376	0,89	191 261	12,2712
laplace_30.pgm	637	727	294 400	0,89	215 992	10,9041
normal_10.pgm	547	439	282 112	0,93	138 604	16,2831
normal_30.pgm	640	415	294 144	0,89	205 102	11,4731
normal_50.pgm	751	784	294 656	0,89	234 429	10,0553
uniform.pgm	744	1220	294 784	0,89	247 271	9,5372

Testy dla: słownika = 2048 i bufora frazy = 32 bajty

Testy dla: słownika = 1024 i bufora frazy = 32 bajty

Testy dla: słownika = 2048 i bufora frazy = 64 bajty

Histogram i entropia danych wejściowych

Entropia źródła blokowego rzędu 2 i 3

Porównanie średniej długości bitowej kodu wyjściowego z wyliczonymi entropiami

Ocena efektywności algorytmu do kodowania obrazów naturalnych.